

Og hvis jeg også lige må nævne – der er jo ikke lang taletid – at evalueringsrapporten har vist, at to tredjedele af brugerne i støttecentre havde deres egen bolig før tilknytningen til støttecentre. Den sidste tredjedel af brugerne kommer hovedsagelig fra de psykiatriske afdelinger eller psykiatriske institutioner, og de har så fået en bolig i tilknytning til støttecenteret, så de tæller formodentlig to gange.

Det, der er mig magtpåliggende, er at sikre de penge, der er blevet bevilget – 600 mio. kr. er der blevet bevilget plus det, amterne og kommunerne har skullet lægge oveni, 1,2 mia. kr. – til de aldersvageste af vores medborgere i dette land. Hvorfor har de ikke fået den behandlingsbolig, som vi var enige om at de skal have? Hvorfor er pengene blevet brugt til støttecentre, til mennesker, der i forvejen havde en bolig?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Der kan jo være mange holdninger til, hvor mennesker skal bo, og hvornår man sammen sætter begreberne bolig og støtte. Det er i hvert fald uden for al diskussion, at der er givet mere støtte også i private hjem.

Jeg skal ikke herfra kunne sige, om det er politisk korrekt, at der er mindst 600 mennesker, der mangler en støttet bolig set i forhold til service-lovens regler, og hvor det er en mere socialt behandlingsorienteret bolig, eller om det er tilstrækkeligt med den støtte, der gives i eget hjem.

Men jeg er sikker på, at det er noget af det, som skal debatteres, også ud fra de anbefalinger der ligger ikke mindst fra det udvalg, der har været på voksenområdet. Er det tilstrækkeligt med den støtte, de har? Eller har de behov for at bo i en mere – havde jeg nær sagt – overvåget boligform, end de gør i dag?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu er det jo rart, at vi også her fra talerstolen kan få lejlighed til at fortolke det her forslag til vedtagelse, som vi skal stemme om engang i næste uge.

Jeg vil derfor godt lige bede fru Karen Klint om at kommentere det forhold, at man kun nævner opsøgende psykoseteam. Det betyder ikke, at det fra Folketingets side er prioriteret som den eneste vej frem, men det er blot det, vi kan se er i gang.

Der findes en lang række andre modeller. Der er en norsk model, der er en svensk model, som alle er beskrevet i den her rapport, og derfor er det vigtigt for mig, at Socialdemokratiets ordfører er enig i, at grunden til, at vi nævner opsøgende psykoseteam, kun er, fordi vi er bange for, at der kommer tvang i eget hjem. Men der er en lang række andre modeller, som vi meget gerne så at man rundtomkring i amterne gik i gang med at udvikle.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti vil spørge fru Karen Klint om den rapport, der er lavet af Sundhedsministeriet og Socialministeriet. Der står bl.a., at der har været eksempler på manglende koordinering af indsatsen mellem de socialpsykiatriske og sundhedsfaglige tilbud.

Jeg vil høre, om fru Karen Klint har et bud på det. Nu kan vi jo så ikke lige forvente et svar fra ministrene her og nu, men det kan være, at fru Karen Klint har et svar til mig.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Desværre kan vi jo ikke gøre noget ved Folketingets forretningsorden under denne her debat, men jeg synes egentlig, at det er lidt, ja, man skal næsten ikke bruge ordet synd, men alligevel, noget i den retning, at det skal gå ud over fru Karen J. Klint, at socialministeren sidder og trykker sig. Det synes jeg ærligt talt. Det står socialministeren frit for at komme herop og rede trådene ud, så fru Tove Fergo kan få svar på sit spørgsmål, og det synes jeg egentlig gerne jeg vil opfordre socialministeren til.

Sagen er jo den, og det har jeg faktisk planlagt på forhånd, at jeg gerne vil rose den socialdemokratiske ordfører for hendes indsats i forberedelsesarbejdet op til denne her forespørgselsdebat. Alt det benarbejde, fru Karen J. Klint har gjort for ministeren og for ordførerne, har været overordentlig hjælpsomt. Det synes jeg ikke jeg skal lade være usagt. Det er så sjældent, at ordførere får mulighed for at vise, hvad de i virkeligheden præsterer, og det er sjældent, de får tak for det offentligt. Derfor synes jeg, det er på sin plads at markere fru Karen J. Klints indsats op til denne her debat. Derfor er det ikke fair, at hun nu skal stå med den abe, der foreløbig retteligen ligger på socialministerens skuldre.